

Petříkovi bratři, chodí jak se patří,
Petřík v radě třetí, nepořádně letí.

V řece byli tři kapříci, rybáři to mohou říci,
jako stříbro třpytili se, na udice chytili se.

Řežu, řežu dříví, už jsem celý křivý,
řežu dříví z ořechu, narovnáám je pod střechu.
Řežu dříví na polínka, vaří kaši Kateřinka.

Se dřevem se Ondřej moří, tváře jeho při tom hoří,
Ořech dřepí vedle něho, bouda bude přece jeho.

Mařenka s Jiřinkou, přikryjí se peřinkou,
pod peřinkou dobře je, peřinka je zahřeje.

Říkám, říkám, říkanku dopředu i pozpátku,
Ř je řepa, Ř je řeka, Ř je řízek, ten by si dal i náš Mirek.

Řeknu, řeknu Řeřichu, že jsi snědl papriku,
Řeknu, řeknu hned, žes ji snědl teď.

Petřík z třetí třídy, přines čtyři hříby.
Z hříbů budou řízky, připravte si misky.

Petr, Petřík, Petříček, přines domů hadříček,
utřel dveře zvenku, křikl na Mařenku:
„ Mášo, Mařko, Mařenko, mám utřít i okénko?“

To je křiku, to je nářku, ostříhali naši Mařku,
To je křiku, to je hoře – ostříhali nám Řehoře.

Přijeli k nám perníkáři, měli perník na trakaři.
Trakař přešel přes kámen a s perníkem je ámen.
Perníkáři naříkají, že už perník neprodají.

Kateřinka do strun břínká, Jiřinka však přesto spinká,
Kateřinka břínká a Jiřinka spinká.

Z komína se kouří, večere se vaří,
Kuchařka si při tom říká:
„Pro Mařenku, pro Jiříka ,
i pro toho Řehoře, co tam křičí na dvoře.“

Řepa roste na zahrádce, vedle ní je ředkvička,
Roste jako řepa v řádce, ale je jen maličká.

Úhoříčku, úhoři, jaké je to na moři?
Já byl nejdál Jiříku, jen v třeboňském rybníku.

Křepelička pod keři, na své děti křepelala,
do keříčku k večeri, křepelátka svolávala.
Seběhly se kolem keře a už sedí u večere
a kdo tomu nevěří, nedostane večeri.